

مجلس و دولت ریسی و آموزش و پرورش

محمد داوری

آخرین سال مجلسی که کل دوره آن صندلی ریاست در اختیار محمدباقر قالیباف با پیشینه نظامی بوده و دومین سال دولت ابراهیم ریسی که پیشینه کاملاً قضایی داشته در حال سپری شدن است و حاصل این مجلس و این دولت برای دستگاه مهم و بزرگ آموزش و پرورش چیزی جز بیثباتی و تنش و ناامنی و نارضایتی نبوده است.

در حالی که انتظار می‌رفت پس از دوره کرونا مدارس با ثبات و کارآمدی نسبی آسیب‌های دوره کرونا را جبران کنند، متأسفانه سال تحصیلی جاری اگر نگوییم بی‌ثبات‌ترین سال تحصیلی دو دهه اخیر به جرات می‌توان گفت یکی از بی‌ثبات‌ترین سال‌های تحصیلی بوده است که قربانی این بی‌ثباتی ناشی از بی‌تدبیری مجلس و دولت در درجه نخست دانش‌آموزان و سپس فرهنگیان بوده‌اند.

برای اثبات این بی‌ثباتی همین بس که گزینه سوم پیشنهادی دولت پس از عدم رای اعتماد مجلس به دو گزینه نخست دولت ریسی، رکورد میانگین دوره وزرای آموزش و پرورش پس از انقلاب را شکست و در کمتر از یک‌سال و نیم محترمانه برکنار شد هر چند این برکناری استعفا نام گرفت.

مجلس هم که یوسف نوری را با رای بالای پس از رد گزینه اول و دوم مورد اعتماد دانسته بود پس از بی‌ثباتی‌ها و بی‌تدبیری‌ها چه در جریان اعتراضات صنفی معلمان و چه در جریان اعتراضات مدنی دانش‌آموزان و چه در اجرای رتبه‌بندی معلمان شاغل و پیگیری همسان‌سازی معلمان بازنشسته و از همه مهم‌تر بحث مسمومیت دانش‌آموزان، چاره‌ای در مقابل افکار عمومی جز انتقاد از وزیر و تهدید به استیضاح ندید، چون قبل از رسیدن فصل درو نمایندگان متوجه کاشته خود شدند و در سال آخر مجلس که دوباره خود را برای انتخابات مجلس بعدی آماده می‌کنند ژست دفاع از حقوق دانش‌آموزان و معلمان را گرفته‌اند.

دولت هم که در تامین بودجه آموزش و پرورش به ویژه اعتبار رتبه‌بندی مانده بود چاره‌ای جز واکنش نشان دادن به اعتراضات معلمان و دانش‌آموزان و والدین جز مجبور کردن نوری به استعفا نداشت تا شاید کمی از خشم و اعتراض‌ها بکاهد.

حالا در آستانه روز معلم، وزارتخانه پر از مساله و مشکل با

سرپرستی اداره میشود که گذشته از صلاحیت و کارآمدی او معلوم نیست که گزینه مورد نظر دولت باشد یا نه و از مجلس رای اعتماد خواهد گرفت یا نه.

خلاصه کلام اینکه آموزش و پرورش از مجلس و دولت ریسی تاکنون نه تنها طرح و تدبیری راهگشا ندیده است، بلکه در این دوره چالشها و تنشها و ناکارآمدیها و بیثباتیها بیشتر و بیشتر شده است و این شرایط نارضایتی و ناامیدی را در بدنه فرهنگیان و دانشآموزان و خانوادهها تشدید کرده است و آنچه این روزها از سوی مجلسیها و دولتیها نیز پیرامون آموزش و پرورش ابراز میشود، امیدبخش نبوده و انتظار می رود چاره‌ای اساسی اندیشیده شود تا بیش از این فردای کودکان و نوجوانان این مرز و بوم تیره‌تر نشود.

منبع: اعتماد روز معلم 1402 خورشیدی